

Underbilag til Bilag 5.

Det statistiske Departement.

København, den 20. December 1929.

I Fortsættelse af Skrivelse af 13. d. M. skal man meddele følgende vedrørende de af Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændring i Reglerne for Indkomst- og Formuebeskatningen til Staten i Skrivelse af 5. d. M. stillede Spørgsmaal Nr. 2 og Nr. 7.

ad 2). Forudsættes her som ved tidligere Beregninger vedrørende Formueskatten, at Bestemmelsen om Nedsættelse efter Begæring ikke er gældende, vil en Forhøjelse af Indkomstkatten gennem en Forøgelse af den skatteansatte Indtægt med $\frac{1}{60}$ af Formuen, medens den nuværende Formueskat bortfalder, kunne anslaaes at medføre en Nedgang i Skattebeløbet paa ca. 28 Mill. Kr.

ad 7). Ved en i sin Tid paa Grundlag af Selvangivelserne for 1923—24 foretagen Stikprøveundersøgelse beregnedes det, at Forsikringsfradragene efter Loven af 1922 medførte en Nedgang i Skattebeløbet paa 1,8 Mill. Kr. Paa Grundlag af det fra den nævnte Undersøgelse endnu foreliggende Materiale er det beregnet, at kun i en Femtedel af de Tilfælde, hvor der foretoges Forsikringsfradrag, naaede Fradraget den gældende Maksimalgrænse: 400 Kr.

Departementet ser sig ikke i Stand til at angive, hvor meget Fradragene i disse Tilfælde vilde forøges ved en Udvidelse af Maksimumsgrænsen, men det skal dog paa Grundlag af en foretagen Beregning oplyses, at hvis samtlige Fradrag, der naaede 400 Kr., var blevet forhøjet til de i Folketingsudvalgets Skrivelse nævnte Maksimalgrænser 600 og 800 Kr., vilde dette for Skatteaaret 1923—24 have medført en Nedgang i Skattebeløbet paa henholdsvis ca. $\frac{1}{2}$ og ca. 1 Mill. Kr. Overfor Nøjagtigheden af disse Tal ser Departementet sig dog nødsaget til at tage Forbehold, da det benyttede Materiale er ufuldstændigt og delvis forældet.